

Student a rolník

Bylo, nebylo, jeden mladý student projížděl venkovem. Na cestě potkal chudého rolníka.

ROLNÍK: Je skoro večer, můžeš přespát v mé chalupě.

Ochlazovalo se a student nabídku přijal. U rolníka doma se posadil ke kamnu, aby se zahřál, a dýchal si do dlaní.

ROLNÍK: Proč si tak foukáš na ruce?

STUDENT: Abych je svým dechem zahřál.

Později podával rolník polévku k večeři.

ROLNÍK: Opatrně, je velmi horká.

Student si polévku vzal, ale nechtěl jíst, opatrně si ji pofoukal.

ROLNÍK: Co to děláš s mou polévkou? Proč do ní foukáš?

STUDENT: Abych ji svým dechem ochladil.

ROLNÍK: Ha! Není možné vydechovat z jedné chvilky zároveň teplo i chlad. Je to černá magie!

Student se pokoušel vysvětlit, ale rolník neposlouchal.

ROLNÍK: Otec mě varoval před zlými duchy jako jsi ty. Jdi pryč.

STUDENT: Vidím, že nemá cenu se hádat. Půjdu.

A tak student pokračoval ve své cestě a rolník prožil zbytek života v nevdě domosti.

KONEC